

[Justitsministeren]

Jeg forstår spørgsmålet på den måde, at det, der kunne være tale om, skulle være en generel godkendelsesordning. Det har jeg overvejet, men jeg har ikke indført en sådan godkendelsesordning, for jeg mener, at man ikke opnår ret meget ved det. Der er det rigtige i det, at krav om godkendelse af udstyrsdele giver en høj grad af sikkerhed, men i de allerfleste tilfælde vil man med hensyn til færdselssikkerheden kunne nå det samme resultat ved at fastsætte mere eller mindre detaljerede krav til udstyrets egenskaber og præstation. Der er derfor af færdselssikkerhedsmæssige grunde kun behov for et krav om godkendelse af udstyrsdele, hvis egenskaber og/eller præstation vanskeligt kan kontrolleres af Justitsministeriet eller Statens Bilinspektion, og det gælder f.eks. et af de områder, jeg nævnte, nemlig sikkerhedsseler.

Det fremgår rigtigt af hr. Erling Christensens begrundelse, at udstyrsdele til én bilmodel ikke uden videre kan anvendes til andre bilmodeller, men herved fremkommer også et, synes jeg, væsentligt argument imod en generel godkendelsesordning, for et generelt krav vil være ensbetydende med, at et stort antal udstyrsdele skal godkendes for hver enkelt af de bilmodeller, de skal eller kan bruges til.

Erling Christensen (S):

I begrundelsen for mit spørgsmål omtaler jeg særligt bremsebelægninger. Der findes ingen lov i Danmark om disse sikkerhedskomponenter, som justitsministeren rigtigt sagde. Det er alene bilistens ansvar, at det hele fungerer korrekt. Der er erfaring for, at bremsebelægninger, der passer til en lille bil, ved montering i en større bil vil få den betydning, at den store bil ved nedbremsning fra blot 70 km i timen vil snurre rundt om sin egen akse, og ved landevejskørsel kan enhver jo forstå at det vil betyde en faretruende situation.

Jeg vil i forlængelse af mit spørgsmål stille et yderligere spørgsmål til justitsministeren: Er det ikke rigtigt, at vi i vore nabolande har godkendelse af reservedele til biler?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan jeg ikke fuldt ud svare på på stedet, men jeg vil gerne undersøge det. Jeg mener ikke, at der er tale om en generel godkendelse, men om de har godkendelseskrav i videre omfang end vi, vil jeg gerne undersøge og give

meddelelse til hr. Erling Christensen om. Hvis man skulle gennemføre en helt generel godkendelsesordning for alle reservedele, ville det være uhyre ressourcetrækkende, og det ville altså også indebære en udvidelse af den offentlige kontrolvirksomhed og derved give betydelige omkostningsforøgelser for erhvervslivet; men jeg skal gerne undersøge, i hvilket omfang man har andre godkendelsesordninger i de andre nordiske lande.

Erling Christensen (S):

Jeg takker justitsministeren for svaret og spørger ministeren, om han i forlængelse af de undersøgelser, som han nu lovede at ville sætte i gang, også vil prøve at stille spørgsmålet til den store fabrik, vi har her i landet, og som er ekspert i bremsebelægninger. Jeg tænker på Roulunds Fabrikker i Odense. Vil man undersøge mulighederne for en godkendelse af bremsebelægninger også den vej omkring?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det vil jeg gerne. Odense er altid et godt sted at gå til, hvis man vil have besked.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 461**5) Til miljøministeren af:****Leif Hermann (SF):**

»Vil ministeren stille godkendelse af § 15-rammetillæg nr. 80 til de af Miljøministeriet i 1977 godkendte midlertidige rammer for lokalplanlægningen i Københavns Havn i bero, indtil forholdene vedrørende arealdispositionerne omkring Københavns Havn er afklaret?«

Skriftlig begrundelse

I svaret på Miljø- og Planlægningsudvalgets spørgsmål alm. del nr. P 9 angiver ministeren, at der ikke er baggrund for anvendelsen af indkaldebeføjelsen i henhold til kommuneplanlovens § 28, stk. 1, i sagen vedrørende nedrivning af en central bygning i Sukkerfabrikkernes bygningskompleks ved havnen (sukkerkogeriet).

Spørgeren finder, at ministerens argumentation bærer præg af hans manglende lyst til at anvende sine beføjelser og ikke af manglende